

Det er ikke ofte at journalister ringer til redaktøren av distriktet.no sine hjemmesider. Så da en Dagblad-journalist ringte meg opp for et par dager siden og ville snakke om distriktet.no, tentes et håp. Åj, her har vi endelig noen som kan være interesserte i denne brubyggerorganisasjonen for distriktene. Vel har vi ikke skapt de store overskriftene den tida vi har eksistert, men potensialet er stort- og kanskje Dagbladjournalisten ville ha en stemningsrapport fra distrikts-Norge, tenkte jeg. Men optimismen på vegne av organisasjonen viste seg ubegrunnet. Dagbladjournalisten var ute etter informasjon om Liv Signe Navarsete som de siste dagene ufrivillig hadde kommet i medias søkelys på grunn av en klokke hun hadde fått i gave etter en skipsdåp.

Journalisten hadde visstnok googlet Liv Signe Navarsete og funnet ut at hun hadde vært styremedlem i distriktet.no. Kanskje var hun styremedlem ennå, spurte journalisten. Nei, det var hun ikke, måtte jeg meddele, som sant var. Men hun var vårt medlem nr 1. Den aller første som fant fram til oss på nettet da vi fremdeles var på idestadiet med gode tanker om at vi her kunne danne en plattform for alle distriktsaktivister. Liv Signe var og er en idealist og så her en organisasjon som det kanskje kunne være greit å hjelpe i gang. Om ikke annet ved å tegne et medlemskap. Etter hvert dristet vi oss til å spørre Liv Signe om hun kunne stå som medlem i styret, for å gi organisasjonen den tyngden en sentral politiker i Senterpartiet kunne gi. Liv Signe var den gangen 2. nestleder i Senterpartiet. Positiv som Liv Signe er sa hun ja til å stå i denne posisjonen. Dette fortalte jeg journalisten. Han virket mer opptatt av økonomi enn av ideologi og idealisme, og gikk videre i den forberedte spørsmålslista si. Han ville vite om Liv Signe hadde mottatt noen form for økonomiske ytelser for å være styremedlem i organisasjonen vår. Der måtte jeg skuffe. Verken Liv Signe eller noen annen har noensinne mottatt fem øre i kompensasjon for innsatsen som er lagt ned i organisasjonen. Pengestrømmen har heller gått andre veien. Utgifter til telefoner og nettleie for å holde kontakt innad i organisasjonen har den enkelte måttet stå for selv. Ellers gikk det slik med Liv Signe at hun ble regjeringsmedlem i 2005. Siden har vi i distriktet.no ikke hatt noen kontakt med Liv Signe. Dette også sa jeg til Dagblad-journalisten, og jeg merket med en gang at interessen for å føre samtalen videre da

Politiker – eller journalistavsløringer?

Skrive av Eldar Høidal

laurdag 11. september 2010 11:39

dabbet kraftig av. Spørsmålene som jeg ventet på om hva distriktet.no hadde utrettet, hva vi mente om regjeringens distriktspolitikk, om utflytting av offentlige arbeidsplasser etc, de kom aldri. Journalisten var bare opptatt av mulige utbetalinger til Liv Signe fra den kronisk tomme lagskassen til distriktet.no.

Det er i slike stunder man ser hvilken medieverden vi er omgitt av. Det er da vi ser hva personfokuset i mediebildet har gjort med den saklige debatten. Vi ser også hvordan journalister gjør seg opp meninger og tanker om personer på grunn av enkeltepisoder, meninger og tanker som de gjerne vil ha bekreftet fra andre. Min skildring av Liv Signe Navarsete som en helstøpt idealist som først og fremst er motivert av ønsket om å fordele våre felles ressurser best mulig mellom alle landsdeler, prellet av. Her handlet det om å styrke bildet av en person som enten var grådig, ellers slapp og lemfeldig i omgangen av lover og skatteregler. Han fant ikke noe som bygget opp under dette bildet hos distriktet.no, derfor ble vi ikke sitert i den artikkelen som kom ut i avisa.

Det er i slike stunder man realiserer at man ikke går glipp av så mye om man lar være å kjøpe tabloidaviser en og annen dag..

Eldar Høidal

Distriktet.no